

34-4

Piibliöppetüid.

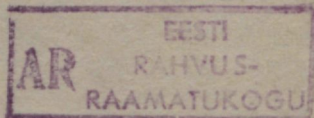
Jumala suurim anne.

S. P. Adw. Rog. Gesti, Liit Tallinnas.

Sind 20 senti.

Trükkifoda „Riitruut“ Tallinn, Riitli 4. 1934.

121 254^x

1. õppetükk — 6. oktoobril.

Mihapäew	Esmap.	Teispäew	Reetnädal	Neljapäew	Reede	Singamis

Tõmmate joon iga päewa kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Armastus ja kõne.

Juhtsalm: „Kui ma inimeste ja inglite keeltega räägiksin aga mul ei ole armastust, siis oleksin mina waf, mis tumiseb ja telluke, mis heliseb. 1. Kor. 13, 1.

J u h t m õ t t e d.

Sige kõne tähtsus.

1. Mis palus Saawet oma suu ja huulte pärast? Paul 141, 3.

2. Millist nõu andis apostel Jakobus kuulmise ja rääkimise suhtes? Jak. 1, 19.

3. Miks on tarwilik omi sõnu kontrollida? Matt. 12, 37.

4. Kuidas wastas Jumal Jobi ja tema sõprade kunstipärasele aga eksitawale kõnelele? Job, 38, 1. 2.

Kannataw ja läbikatsumataw Job lükkas oma sõprade harutlemised ja süüdistamised tagasi kõneosawate wäidetega oma elust ja seisukohast Jumala wastu 38—41 peatükini Jumal wõrdleb inimeste tühist kõnet ja tundmist oma loomisjõuga. 40 ptk. Job wastab alandlikult Jumalale. „Waata, ma olen kui ei ühtigi, mis pean ma sulle kostma? Ma panen oma käe oma suu peale.“ 42 ptk. ta wastab Jumalale; „Seepärast olen ma üles rääkinud, mis ma ei mõista, asju, mis mulle wäga imelikud ja mis ma ei tunne... Ma olen kind kuulnud kõrwa kuuldes ja nüüd on mu film kind näinud.

Seepärast tahan ma seda põlata ja kahetseda põrmus ja tuhas!“ See ei aidanud Jobit, et ta was-

tas oma sõpradele mõjukalt; aga kui ta alandlikult tunnistas oma sõnade rumalust, ta sai jumaliku õnnistuse osaliseks ja talle jäid tema sõbrad ja nende armastus.

5. Milliseid tulemusti toovad jumalafartlikud eluviisid? 1. Peetr. 2, 12.

Mitte jumalafartlikkuse tunnistamine, vaid aus elu annab tõenduse meie wahekorrast Kristusega ning mõjutab isegi meie waenlasi Jumala austamisele.

Kõneallikas.

6. Mis awaldawad need, kes räägiwad terge-meelselt? Laul 12, 5.

7. Kuidas talitab Jumal nendega, kes nii räägiwad? Salm 4.

8. Millisest allikast tuleb inimkõne? Luuk. 6, 45.

„Iga külwatud seemneiwa kannab wilja oma liigi järele. Nii on ka inimese elus. Me kõik peakime külwama kaastunde, südamliku osawõtu ja armastuse seemet, sest me lõikame, mida külwame.“ (Christi Gleichnisse Iht. 84.)

Suulte külw, mis väljub südamest, tunnistaõ Kristusest ja tema armastusest wõi waenlastest ja eneseminast. Armastus räägib selgemini tegude kui sõnade läbi, siiski on südamest tulewal sõnal ühes armastusküllase eluga mõõtmatu, headusele wiiv mõju.

Inimese ja looduse kõneosawus.

9. Kui kõnekalt tunnistab loodus Jumala armastust? Laul 19, 1—3.

Terwe loodus räägib tummalt oma loojast. Taevas ülal, maa all ja weed maa all on tema loomisjõu, wägewa kae ja armastuse suur ilmutus. Tema häälsaab kuuldawaks hõljuwais merelaineis, ohlawais õõtuulis; lehis metsa sofistawas jutus, tormis ja waituses, eluandwa mahla salapärase ringkäigus hiiglapuu-

des kui mikroskoobiliselt väitsemais taimetefis. Looduse häälel võib rääkida läbi maavärsemise müha, või äkki purskuma vulkaani. Võib olla suur erinevus häälis ja sõnumeis, mis nad toovad inimsüdameile, aga selles väljendub armastus, mis ületab inimese arusaamisjõu, selle võimu armastus, mis on rääkiva hääle taga ning võib tuua inimhingedele abi ja õnnistust.

10. Millisel juhusel katsus Paulus plaanikindlate tõendustega mõjutada inimesi Kristuse vastuvõtmisele? Millise tulemusega? Apt. 17, 22–32.

Misjoniapostli ladus kõne langes enamasti kurtidele kõrwadele. Siiski „tema töö Ateenas polnud asjatu. Tioniius, üks tähtsamaid kodanikke, ja mõned teised võtsid ewangeeliumi vastu ja ühinesid usklikuga.“ (Geschichte der Apostel Iht. 231) Tulemused olid siiski sõrdlemisi väikesed, sest ateenlased jätsid hooletusesse Õnnistegija armastuse.

11. Mis otjustas Paulus Ateena kogemuse põhjal? 1. Kor. 2, 1. 2; Kal. 6, 14.

„Kuna Paulus maailma tarkust vaatles risti valguses, ta jõudis otsusele: „Sest mina ei arwanud ennast teie seas ühtegi muud teadwat, kui aga Jeesust Kristust, ja teda kui ristilöödud Kristust.“ (Sealsamas, Iht. 127. 128.)

Paulus oli õppinud, et kõneosawus või osawaidlus õpetuse üle vähe korda saadab Isanda töö jaoks, ja ta tunnistas, et ainult Kolgata ristililmutatud armastus võib võita südameid ja ümber muuta inimesi.

Tõekuulutamine armastuses.

12. Millises waimus ainult peaks rääkima, olgu see awalikkuses või isiklikus elus? Gew. 4, 15. esim. oja.

13. Mille põhjal pidid usklikud uskuma Kristuse õpetust? Joh. 14, 10. 11.

„Ustuge mind nende tegude pärast.“ Kristuse elu, tema halastus ja armastustöö abiwajawate inimeste jaoks olid iseenesest tõendusjed, mis räägiwad selgemini kui sõnad.

14. Milliseid eestujusi sisaldas Jeesuse õpetus ja kuidas awalbus tema armastus? Millise waimu peatšime omama, järgides tema eestuju 1. Joh. 3, 16.

15. Millisele kõneosawuse ja armastuse wastolule osutab Paulus? 1. Kor. 13, 1.

„Me wõime kõnelda ladusalt, meie kõnekad wäljendusjed wõiwad mõjustada inimesi, isegi meie palwed wõiwad awalbada mõju kuulajaisse, aga kui meil pole südames Jumala armastust, siis nad ei jõua Jumala troonini. Kõneosawus kõnepuldis wõi erakõneluses ei wääri midagi, kui meie Meistri armastusküllane waim ei ela kõnelejas.

„Paljud palwetawad meisterlikult. Nad palwetawad inimesile, mitte Jumalale. Kui nad paluksid Jumalat ning tõesti mõistaksid, mida teewad, nad ehmuksid oma julguse üle, kuna nad peawad Jumalale palwefujulise jutluse, nagu wajak maailmade Looja erilisi õpetusi üldiste küsimuste üle selle maailma juhtumusist.

Sellised palwed on ainult kumise wast wõi nagu helise w kelluse.“ (Test. 2. lhf. 581.)

2. õppetükk — 13. oktoobril 1934.

Yühapäew	Esmasp.	Teisipäew	Reitnädal	Neljapäew	Reede	Singamisp

Lõmmate joon iga päewa kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Armastus ja prohwetikuulutuse and.

Juhisalm: „Ja kui ma wõiksin prohwetit wiisil rääkida ja teaksin kõik salajad asjad ja kõik tundmise, . . . aga mul poleks armastust, siis ei oleks minust ühtegi.“ 1. Kor. 13, 2.

J u h t m õ t t e d.

Prohwetianni päritolu.

1. Milline päritolu on prohwetiannil? 4. Moos. 12, 6.
2. Kes räägib inimliku tööriista läbi? 2. Moos. 4, 12.
3. Kuidas awaldab Isjand oma tahtmise prohwetile? Millisel isiklikul ja otseisel teel rääkis Jumal Moosesele ja tema läbi? 4. Moos. 12, 6—8.
4. Millest nähtub, et Jumal kellegi on määranud prohwetiks? Jer. 28, 9; 4. Moos. 16, 28—32. Waata ka Jer. 8, 19, 20; Matt. 7, 16; 1. Joh. 4, 1—4.
5. Moos. 13, 1—4.

Mooses oli iisraeliitide kõrwerännakul Jumala prohwetiks. Kui Koorä, Taatan ja Abiram eksisid, kaheldi selles teatav aeg. Jumala juhataste järele Mooses wõttis wäljakutse wastu ja määras ettewõetawa katse Jumala sõna kohaselt kindlaks. „Terwe Iisraeli filmad olid juhitud Moosesele, kui nad seal seisid hirmununa eelseiswa sündmuse ootuses. Kui ta laskas kõnelemast, lõhkes maa ja eksitajad langesid elawalt hauda, hukkudes kõige neile kuuluwaga, „ja nemad kadusid koguduse seest

ära." Rahwas põgenes, kuna ta end tundis patuosali-
sena hukka mõistetud." (Patriarchen und Propheten,
Ihf. 402).

Prohwetikuulutamine armastufeta on väärtufeta.

5. Milline kogemus näitab, et prohveti sõnad
pole mõjustatud prohveti tahtest? 4. Moos. 23, 5.

„Pettunud lootusis rikkusele ja aule, tülis kunin-
gaga ning teadlik selles, et ta oli tõmmanud enesele
Jumala wiha, pööras Piileam omawalitud teekonnalt
tagasi. Koju jõudnud, lahkus temast Jumala Waimu
wägi ja tema seni taltsutatud wõimuiha wõttis üle-
wõimu. Ta oli walmis haarama igasuguse wahendi
järele, et saada Paalakiilt lubatud tasu. Piileam teadis,
et Jisraeli heaolu oleneb tema sõnakuulmisest Jumalale
ja et pole ühtki teist teed tema hukutamiseks, kui teda
juhtida patule. Ta otsustas seepärast wõita Paalaki
lugupidamise, õpetades moabiite, kuidas nad pidid
toimima, et needust tuua Jisraeli üle.

„Jisraeli ja Midjani wahelises wõitluses tapeti
Piileam. Ta aimas, et ta lõpp on ligidal, kui ta hüü-
dis: „Minu hing surgu õiglaste surma, ja mu wiimne
ots olgu nõnda kui selle.“ Aga ta polnud walinud
õiglase elu ning ta sai Jumala waenlaste saatuse osa-
liseks.“ (Sealsamas, Ihf. 451, 452).

Prohwetikuulutuse tähendus koguduses.

6. Milline tähendus Jumala plaanis on proh-
wetikuulutusel koguduse jaoks? Aamos 3, 7.

„Jumal ilmutab oma teenreile eelolewaid sünd-
musi. Ta ei keeldu andmast oma lastele teadmisi, see-
wõrra kui need on wajalised tema plaanide tundma-
õppimiseks. „Ükski inimene ei saa uurida Jumalat.
Keegi ärgu katsugu liigjulge käega kergitada loori, mis
katab tema aulisust. „Kui äraarwamata suured on su
teod, Jehoowa! Wäga sügawad on su mõtted!“ See

on tunnistus tema armust, et ta warjab oma wõimu. Sest tema jumaliku ligiolu loori kergitamine tähendab surma. Ükski surelik ei wõi tungida saladusse, mis ümbritseb Kõikwõimsa mõju ja asukohta. Me wõime mõista temast ainult seda, mille ilmutamist ta peab heaks. Mõistus peab tunnustama autoriteeti, kes teda ületab. Süda ja mõistus peaksid kummarduma suure „mina olen“ ees.“ (Test., 8. lht. 285).

7. Millise wahendi kaudu annab Jumal prohwetikuulutuse anni? 2. Peetr. 1, 21.

8. Kelle juures on Isjanda saladused? Sp. s. 3, 32; Matt. 13, 11. 35.

Püüa saladuste mõistmisele.

9. Milliseid sügawaid waimulikke saladusi on pühad tundma õppinud? Kol. 1, 25—27.

Saladus, mis ilmutatakse igale Jumala pühale, on „Kristus teie sees, au lootus.“ Selle saladuse awaldamise läbi saab Kristus asjaosalistele tõelikkuseks.

„Kui me Jumalat täielikult usaldame, kui me end anname pattude andestaja Onnistegija Jeesuse teenistusse, wõime saada abi kõiges, mida wajame. Ükski ärgu waadelgu iseend, kui oleks tal endal wõimu end lunastada. Jeesus suri meie eest, kuna me ise selleks olime abitud. Temas on meie lootus, õigeksmõistmine ja õigus.“ (Patriarchen u. Propheten, lht. 434.)

„Kui me oleme Kristuse päralt, kuulwad meie parimad mõtted temale. Me räägime temast meelsasti ja kuna me rõõmutseme tema armastuses, sulawad meie südamed jumaliku mõju läbi. Waadeldes tema iseloomu ilu, meid „muudetakse sellesama kujuks ühest aust teise.“ (Desire of Ages, lht. 83.)

10. Millist nõu andis Saalomon noorile? Spf. 2, 1. 2.

„Jumala ja Jeesuse Kristuse tundmine, mis wäljendub iseloomus, on ülendus, mis on üle kõige lugu-

peetawa taewas ja maa peal. See on kõrgeim haridus. See on wõti, mis awab taewalinna wärawad. (Jussp. Iht. 465.)

11. Millise agarusega peaks püüdma Jumala sõna mõistmisele? Milline töotus on maksew neile, kes tõsiselt otsiwad tarkust? Salmid 3—6.

12. Kus wõib leida tarkust ja tundmist? Kol. 2, 3.

13. Kellele antakse tarkust? Millise kogemuse teeb see, kelles elab Jumala sõna? Kol. 3, 10, 16.

„Jumal on tahtlik andma oma teenreile kõik jõe, mis nad wajawad, ja tarkuse, nagu seda nõuawad mitmesugused tarwidused. Need, kes teda usaldawad, leiawad oma suurimad ootused ületatud olewat.“ (Geschichte der Apostel, Iht. 233.)

14. Kuigi usklik peab püüdma tarkust ja tundmist, mis fiiski ületab need annid? 1. Kor. 13, 2.

3. õppetükk — 20. oktoobri 1934.

Pühapäew	Esmasp.	Teisipäew	Reinädal	Neljapäew	Reede	Singamisp

Sõmmate joon iga päewa kohta, missal olete õppetükki õppinud.

Ust ja armastus.

Juhtsalm: „Ja kui mul oleks kõik ust, et ma wõiksin mägesid asemelt ära tõsta, aga mul poleks armastust, siis ei oleks minust ühtigi“ 1. Kor. 13, 2, wiim. osa.

Juht mõtte d.

Ust on kristlasele tarwilik.

1. Mis ütleb kiri usu kohta? Cebr. 11, 1.

„Ustuda tähendab Jumalat usaldada, teada, et ta armastab meid ja tunneb meie parimat. Seepärast

ei lase ust meil walida mitte meie oma, waid Jumala teid, ja ta wõtab meie teadmatuse asemele oma tarkuse, meie patu asemele oma õiguse. Meie elu, meie ise kuulume temale nagunii, aga ust tunneb seda omandusõigust ja saab nende õnnistuste osaliseks.

Tõde, otsekohesus ja puhtus on edu saladuseks meie elus; ust teeb neid meie omanduseks. Iga hea tung wõi iga tõsine püüd on Jumala and; ust saab Jumalalt elu, mis wõib awaldada ainult tõsist tegevust ja kaswamist." (Diener des Ew., lht. 231).

2. Millise näite usust annab meile apostel Paulus? 2. Kor. 4, 8. 9. 16—18.

3. Milline töötus on maksew neile, kes usust loodawad Jumalale? Jes. 26, 3.

4. Mis peab kaasas käima tõsise usuga? Saul 78, 7; Jak. 2, 21. 22.

"Nad ei tunnud, et nende ust oli ainult suuust, et oli kadunud tema Jumala poole püüdwõ jõud. Seaduselaekas olew Jumala seadus oli samuti märk tema juuresolust; aga nad põlgasid tema käste ega pannud tähele nende nõudmisi ning hoidsid enesest eemal Jumala Waimu.

... Nad waatlesid laegast, nagu wäärjumalaid teeniwad rahwad oma jumalaid, nagu omaks ta ise enesest jõu ja õnnistuse algeid. Nad eksisid seaduse wastu, mida laegas sisaldas, sest just seaduselaeka austamine wiis wormilikkusele, wälisele wagadusele ja wäärjumala teenimisele. Nende patt oli nad Jumalae lahutanud ja ta ei wõinud anda neile wõitu, ennst kui nad olid kahetsenud ja maha jätnud jumalakartmatuse." (Patr. u. Proph., lht. 590.)

Ustu wiljad.

5. Kuidas tuleb rahu inimsüdamesse? Room. 5, 1; Jes. 32, 17.

„Patt on häwitanud meie rahu. Niikaua kui enese mina on wõitmatu, me ei wõi leida rahu. Wõimsaid südamekirgi ei saa taltsutada ükski inimlik jõud. Me oleme siin nii abitud, nagu jüngrid olid tormimöllus. Siiski tema, kes waigistas Galilea laineid, ütleb igale hingele rahusõnu. Kuigi maru mäsab, pääsewad siiski need, kes kiskendawad Jeesuse poole: „Isсанд, aita meid!“ Tema arm, mis hinge lepitas Jumalaga, waigistab inimlike kirgede tormi ja tema armastuses leiab süda rahu.“ (Desire of Ages, Iht. 336, 237.)

6. Millel põhjened tõeline usk? 1. Kor. 2, 5.

7. Kelle läbi saame usust osa? Gew. 2, 8.

8. Milles ei peaks uskliku süüdi leitama?

Jaf. 2, 1.

See tähendab, ärge pidage halwaks wõi austage inimesi mitte nende kalli wõi wiletsa riietuse pärast, nagu järgneb ka kolmes järgmises salmis.

9. Keda kiidetakse õndsaks? Millega wõrreldatakse teda? Jer. 17, 7. 8.

„Kui läbikatsumise aeg tuleb, saawad awalikuks need, kes Jumala sõna tegid oma elujuhiseks. . . Nii ei wõi tunda nüüd walemõttelist nimekristlast õigete kristlaste hulgas. Aga aeg on ligidal, millal wahe on filmaga nähtaw. Kui tõuseb wastupanu ja walitseb jälle filmakirjalik wagatsemine ja sallimatus ning tuleb tagatiusamine, siis kõiguwad poolestädamlised ja filmakirjateenrid lahkuwad usust; tõsine kristlane aga seisab kaljukindlast weel kindlama usu ja suurema lootusega, kui edukäigu päewil.“ (Suur wõitlus, Iht. 325, 326.)

10. Mis põhjustas Jeesuse ütelse järgi, kannataja naise terwenemise? Matt. 9, 22.

11. Mis wõib loota igauks, kelle usk toetub Jumalal? 1. Peetr. 1, 7. 9.

„Jumal on oma rahwast alati läbi katsunud wiletsuste ahjus. Sulatusahju kuumuses eraldatakse

kõik jäänused kristliku iseloomu tõelisest kullaft. Jeesus vaatleb seda puhastamist, ta teab, mis on vajaline kallihinnalise metalli puhastamiseks, et ta peegeldaks vastu tema armastuskiiri. Põhjaliku puhastawa läbitajumisega õpetab Jumal oma teenreid." (Patr. u. Proph. Iht. 121. 122.)

12. Mis on võimalik sellele, kes usub? Mark 9, 23.

"Ust on järjekindla palwe tähtis põhiosa. . . Jakobi kindla usu ja Celia katkematu püüwusega me võikime kanda oma palwed Jsa ette ja nõuda kõike, mis ta on töotanud. Ta asetab oma trooni au pandiks tema sõnade täitumise eest." (Prophets and Kings, Iht, 157. 158.)

Wõit usu ja armastuse läbi.

13. Mille läbi võib kristlane võita? 1. Joh. 5, 4. wiimne osa.

Eluwõitluses me kohtame kurje jõude, mis pöörduwad õiguse vastu. Meie lootus ei seisja inimesil, waid Jumalal. Täie usukindlusega me võime oodata, et ta ühendab oma kõikwõimu inimlike wahenditega, et austada oma nime." (Sealsamas, Iht. 111.)

Ehtne ust on elu. Elaw ust tähendab juurekaswu jõus ja usaldawas, kindlas lootuses, mille läbi hing muutub wõidufaks wõimuks." (Diener des Ewangeliums, Iht. 232.)

14. Millise wõiduhüüde awaldas Paulus oma elu lõpul? 2. Tim. 4, 7. 8.

15. Milliste sõnadega kindlustab Kristus usklikule igawese elu? Joh. 11, 25—27.

16. Mis ütles Önnistegija oma jüngritele usu kohta? Mark. 11, 23.

17. Millist sarnlewat wäljendust tarwitab Paulus, et toonitada armastuse wajakust? 1. Kor. 13, 2, wiim. osa.

4. õppetükk — 27. oktoobril 1934.

Pühapäev Esmasp. Teisipäev Kolmapäev Neljapäev Reede Söngamisp.

--	--	--	--	--	--

Tõmmale joon iga päewa kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Armastus ja kristlik kohustus.

Juhtsalm: „Ja kui ma kõik oma vara ära jagaksin ... ja mul ei oleks armastust, siis ei oleks minul sellest ühtegi kasu.“ 1. Kor. 13, 3.

J u h t m ö t t e d.

Waeste jaoks.

1. Millise õpetuse andis Õnnistegija jüngeritele annetamise suhtes? Matt. 5, 42; 19, 21.

„Tegelik abistamine on palju mõjuvam kui jutlustamine. Me peame nälgaseid söötma, waeleid katma ja andma peawarju kodutuile. Jah, me oleme kutsutud tegema veel rohkem. Hinge wajuadusi saab rahuldada ainult Kristuse armastuse läbi. Kui Kristus elab meis, on meie südamed täis jumaliku kaastunnet; tõsi, Kristuse sarnase armastuse pitseeritud allikad awatakse.“ (Christi Gleichnisse, Iht. 424).

2. Kuidas jüngerid pidid olema maiste waranduste suhtes? Kus pidi olema nende warandus? Mida nad pidid taga nõudma? Luuk. 12, 33. 34. 31.

3. Milliseid juhatusi said Iisraeli lapsed, kuna nende maal on alati waeleid? 5. Moos. 15, 7. 8. 11.

„Pärast Baabelist tagasi jõudmist rikkad juudid toimisid wahel wastupidiselt neile kaskudele. Kui waeled olid sunnitud laenama raha, et tasuda luningale oma maksu, siis laenasid rikkad neile aga nõudsid kõrgeid protsente. Kuna nad wõtsid pantkirju waeste maatükkidele, nad tõukasid õnnetud wõlgnikud ajajooksul

fägawaimasse waesufesse. Paljud olid sunnitud müüma oma poegi ja tütreid orjadeks ja ei paistnud ühtki lootust selleks, et nad suudaksid parandada oma olulorda ja wabastada oma lapsi ja põlde; neil polnud muud wäljawaadet kui alatiselt suurenew surutis ning lakkamatu puudus ja orjus. Siiski nad kuulusid sama rahwa hulka ja olid sama seaduse lapsed nagu nende paremal järjel olewad wennadki." (Prophets and tings lhf. 647, 648.)

Õpetused, mis Jumal andis wanale Iisraelile, sisaldasid tõe ja õigluse põhimõtteid, mida peaks tänapäewa kogudus silmas pidma. Kes armastab Jumalat, see ei tee oma wenna elu temaie koormawaks. Ta püüab kõrvaldada raskusi, rahuldada tema wajadusi, ning pehmenendada lööke, mis langewad abituile ja ettewaatamatuile.

4. Kuidas pidid olema usklikud, keda oli õnnistatud selle maailma warade poolest? 1. Tim. 6, 17. 18.

5. Kuidas pidid iisraeliidid ise kohtlema abiwajawaid wõõraid? 3. Moos. 25, 35. 37.

6. Millised iisraeliitide kogemused pidid õpetama neile kaastunnet wõõraste wastu? 2. Moos. 23, 9.

Iisraeliidid oleksid awaldanud neid ümbritsewale rahwale palju suuremat mõju, kui nad oleksid toiminud nende juhataste kohaselt ning kohelnud sõbralikult neid, kes ei kuulunud nende rahwa hulka ja nende usku. Ja kui tänapäewalgi kõik usklikud oleksid tõelised sõbraliku armastusküllase, kannatliku Kolgatamehe järelkäijad, siis nende elu awaldaks määratumat mõju ja tõmbaks inimesi Kristuse juure.

Annetamise määr ja otstarb.

7. Mis ootab neid, kes Kristuse jüngrile ulatavad karika külma wett? Mark. 9. 41.

8. Millises waimus peaks annetama? Keda armastab Jumal? 2. Kor. 9, 6. 7.

9. Millise eesmärgiga ei peaks heategewust awal-dama? Mis võib meie taewane Isa ka näha? Matt. 6, 1—4.

„Jeesus oli näidanud, milles seisib õigus ja nime-tanud Jumalat kui selle allikat. Nüüd ta pöördus tegelike kohustuste juure. Abiandmisel, palwetamisel ja paastumisel, ta ütles, ei peaks pööratama endale teiste tähelepanu või püüdma kiitust. Untagu kannatawaille waeseile otsekoheselt oma parimat. Palwetamisel olgu teie hing ühendatud Jumalaga. Paastumisel ärge käige ümber langetatud peaga, süda täidetud mõtetega enese „minale“ . . . Kes annab enese tagasi-hoidmatult Jumalale, saadab lorda meelepärasema teo. Ühenduse läbi Jumalaga inimesed saawad tema kaastöölistiks, kuna nad kujutawad inimesoole tema iseloomu.“ (Desire of Ages, lht. 312).

10. Kuidas waatab Õnnistegija sellele, kui me lohtleme õrnalt ja sõbralikult teisi? Matt. 25, 35—40.

11. Kellele meeldib meie ohwritoomine ja teistele jagamine? Gebr. 13, 16.

12. Millise paastumise on Jumal walinud oma rahwale lõpuajal? Jes. 58, 6. 7.

13. Kuidas ei peaks abiwajawaid mitte söötma? Jaf. 2, 15. 16.

„Jumalikul tõel on maailmale wähe mõju, kuid ta peaks siiski awaldama suurt mõju, kui teda kasutatakse tegelikult meie elus. Rõõksjal tuntakse usku nime järele, aga ta on wähe wäärt. Me võime esineda Kristuse järelkäijatena, võime tunnistada oma usku Jumala sõnas olewasse tõesse, aga meie ligimesele see on kasutu, kui usk pole toodud sisse meie igapäewasse ellu. Meie tunnistamine võib olla taewani ulatuw, aga kui me pole kristlased, siis ta ei tee õndsaks

meid ega ligimesi. Dige eestuju on kasutoowam kõigist meie tunnistamisist." (Chr. Gleichn., Ihf. 386, 388).

Digus ja armastus peawad kaasas käima annetamisega.

14. Kes saab kindlasti igawese elu? Efel. 18, 5. 7. 9.

15. Mis peaks käima annetamisega käsitäes, et Jumalale meelepärast olla? 1. Kor. 13, 3.

„Kui wiletsad ta oleksid need inimesed, kellest teised pöörduwad põlastusega, nad pole siiski liiga alatud ja kurjad Jumala tähelepanuks ja armastuseks. Kristus nõuab, et murest ja wiletsusest rusutud ja rõhutatud tuleksid tema juure, ta tahab anda neile walguse, rõõmu ja rahu, mida muidu ei leidu kuskil. Kõige halwemad patused on tema sügawa kaastunde ja südamliku armastuse alused. Ta saadab oma Püha Waimu, et see käiks neile armastuses järele ja püüaks neid tõmmata enese juure.“ (Sealsamas, Ihf. 229, 230).

5. õppetüki — 3. nowembril 1934.

Pühapäew	Esmasp.	Teisipäew	Reitnädal	Rehapäew	Reede	Singamis p

Tõmmate joon iga päewa kohta, millal olete õppetüki õppinud.

Armastus ühes pikimeele ja sõbralikkusega.

Juhtsalm: „Ja kui ma oma ihu annaksin ära põletada ja mul ei oleks armastust, siis ei oleks minul sellest ühtegi kasu.“ 1. Kor. 13, 3. 4.

Juhtmõtte d.

Pikkmeel.

1. Mida kannatas Paulus seepärast, et end Jumala teenrina wõiks üles näidata? 2. Kor. 6, 4—6.

2. Millises waimus tuleb kadunuile kuulutada Jumala sõna? 2. Tim. 4, 2 wiim. osa.

3. Kuidas peaksid usklikud lohtlema üksteist? Kelle eestjule nad järgnewad sellega? Kol. 3, 12, 13.

„Arendage harjumust, rääkida head üksteisest. Wiibigem selle heade omaduste juures, kellega käite läbi, ja nähte võimalikult wähe tema wigu ja puudust. Kui teil on kuusatus kaewata seeüle, mis keegi on teinud wõi ütelnud, siis kiitke midagi selle isiku elus wõi iseloomus. Raswatage tänulikkust. Tänage Jumalat tema imelise armastuse eest, et ta andis Kristuse meie eest surma. Ei tarwitse mõelda oma muredele. Jumal kutsub meid üles, mõtlema tema halastusele ja mõõtmatu armastusele, et me saaksime täidetud tänuga.“ (Diener des Ewangeliums, lhf. 415.)

4. Mis peaks kuuluma kannatuse ja pihimeele juure? Kol. 1, 11.

„Kui sul öeldakse ägedaid sõnu, siis ära wasta kunagi samas waimus. Mõttele sellele, et „tasane wastus waigistab wiha.“ Waikimises peitunud imelik jõud. Wihasel samasuguse ägedusega wastamine teeb asja sageli halwemaks. Wastatakse wihale waikimisega, tasasel, tagasihoidlikul wiisil, siis ta kaob peagi. Saawawate, laitwate sõnade tormis hoidke waim Jumala sõnal.“ (Sealsamas, lhf. 411, 412.)

5. Mille wili on kannatus? Kol. 5, 22.

Seadus.

6. Milline ütetus näitab, et inimene ei wääri Jumala headust? Luuk. 6, 35, wiim. osa.

7. Milliseist tundeist peaksid hingestatud olema need, kes teeniwad nõrku ja eksiidaid? Gebr. 5, 1, 2.

„Opetaja peab tegutsema ettewaatlikult ja peenetundeliselt, kui ta leiab koguduses sallimatust, kibedust ja kadedust; ta peab tegutsema Kristuse waimus, et

forda jälle parandada. Nihästi oma kõne mõju kui ka isikliku töö läbi peaks noomima õiglaselt, laitma patte ja selgitama õieti ülesõhtu. Tujukas süda võib waielda wastu kuulutusele ja Jumala teenrit wõidakse ebaõiglaselt arwustada. Siis ta peab mõtlema sellele, et „tarkus, mis ülevalt tuleb, on esiti puhas, pärast rahulik, annab järele, on sõnawõtlik, täis halastust ja kõike head wilja, ei pea enam lugu ühest kui teisest ja ei ole salalik. Aga õiguse seemet külwatakse rahu sees nende heaks, kes rahu nõuawad.“ (Sealsamas, lhf. 164.)

8. Kuidas peaks iga usklik suhtuma oma ligimisele? Room. 15, 1. 2. 5.

9. Kuidas tasutakse halastus ja headus? Matt. 5, 7.

10. Kuidas meie headus peaks mõjuma? Sak. 7, 9. 10.

11. Milliseid omadusi awaldab wooruslik naine? Öps. 31, 26.

12. Kuidas peaksime suhtuma neile, kes on sattunud ektitusse? Millist käsku me täidame, kui me kanname teiste koormat? Kal. 6, 1. 2.

13. Millega peab meie wennaarmastus ühenduses olema? 1. Peetr. 3, 8.

„Sõbralikkus on üks waimu woorusi. Südamete juures töötamine on suurimaid töid, mis kunagi inimesele usaldatud, ja kes tahab pääseda südamete juure, peab pidama filmas manitsust. „Olgem halastajad, sõbralikud!“ Armastus võib korda saata seda, mida ei suuda tõestamised. Aga hetkeline pahameele awaldus, üksainus tige wastus, kristliku wiisakuse ja sõbralikkuse puudumine mõnes wäikeses asjas, võib tuua nii sõprade kui ka mõju kaotamise. (Sealsamas, lhf. 121.)

Armastus — ülitähtis jõud.

14. Mis on tarwilik tõeliseks wendade-waheliseks sõpruseliks? 2. Peetr. 1, 7.

15. Mis näitab meie läbikäimises teistega, et see armastus meis elab? 1. Joh. 3, 17.

„Kristus katsub läbi temale järelekäijaks tunnistajaid, asetades nende hulka abituid, wiletšaid ja waešeid, kes on olenewad nende hooldamisest. Meie armastuses tema abiwajawate laste wastu ja nende teenimises me proowime oma armastust tema wastu. Kui me jätame nad hooletusse, tunnistame end ise seeläbi walejüngreiks, kes on wõõrad Kristusele ja tema armastusele.“ (Fusspuren, Ihf. 209.)

16. Millise eestuju Õnnistegija andis oma Kalgata ohwriga? Luuk. 23, 34.

„Zumala poeg on suur eestkostja patuse heaks. Tema, kes on tasunud nende lunastushinna, tunneb inimhinge wäärtust. Põlgusest patu wastu — nagu see (patupõlgamine) wõib olla ainult plekitult puhtas iseloomus — Kristus ilmutas oma armastuse patusele nii, nagu wõib ainult lõpmata headus wälja mõelda. Terwe maailma hirmsate pattudega koormatuna ristisurma waludes heideldes ta palus oma teotajate ja hukkajate eest: „Ja anna neile andeks, sest nemad ei tea mitte, mis nemad teewad.“ (Patr. u. Proph. Ihf. 132.)

Kui Tehwanust surmati kiwidega, ta oli samuti walmis andestama, kui ta hüüdis: „Issand, ära arwa seda pattu neile mitte süüks!“ Kristuse järelekäijaid peaks waldama armastuse ja pikmeele wõim. Mingit kättemaksu, wihawaenu, tasumist — ainult kaastunne, armastus ja pikmeel on sallitawad Kristlase elus.

17. Millal ainult on uskliku annetamine täielik ja seetõttu ka Zumalale meelepärane? 1. Kor. 13, 3, 4.

On wõimalik kannatada wõi isegi surra nurisematult, ja siiski jääda kaugele maha Zumala ja Õnnistegija ideaalift. Me wõime anda kõik, nii et ihu ja hing nõrkewad, aga siiski wihata libedalt neid, kes on süüdi meie kannatuses, seepärast oleks kõik kasutu, sest

Kristusele jarnaneb ainult see, kes armastab. „Armastage oma vihamehi, õnnistage neid kes teid ära wanutawad, tehke head neile, kes teid wihkawad, ja paluge nende eest, kes teile liiga teewad ja teid taga kiusawad, et teie wõiksite saada oma Jsa lapsiks, kes taewas on.“ Matt. 5, 44. 45. „Armastus on pikameeleline ja näitab oma heldust üles“ ja ligidalt suguluses „tema halastusega,“ mis „ei ole ära lõppenud.“ Nutul. 3, 22.

6. õppetükk — 10. novembril 1934.

Pühapäew	Esmasp.	Teisipäew	Reisnädal	Neljapäew	Reede	Singam

Tõmmate joon iga päewa kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Armastus ja meie ligimesed.

Juhtsalm: „Armastus ei ole tade, armastus ei ole iseennast täis, tema ei suurusta, tema ei näita ennast kurjasti, tema ei otsi omakasju, tema ei saa wihaseks, tema ei mõtle kurja peale.“ 1. Kor. 13, 4. 5.

Juht mõtted.

Kadedus.

1. Millises waimlikus seisukorras oli Saawet lord? Miks oleks ta peaaegu komistanud? Mis ta ütles oma kogemuse algusel? Saul 73, 2. 3. 12 — 14. 17. 18.

Saulik kadestas oma ümbruses maailmaliku meelsusega inimesi nende ajaliku edu pärast, nagu weel tänapäewalgi kadedad pilgud waatawad oma naabrite küllusele. Jumal ilmutas laulikule hõelate lõpu, kel siin maailmas on näiliselt edu, aga nad ei pääse karistu-

feta oma pattude pärast — lõbuhimu, omakasupüüd-
mise, waeste hooletussejätmine wõi nende, kellele nad
oleksid wõinud jagada awalikku wõi waimlikku lohutust.
Palju soowitawam on waesus ühenduses õigusega, kui
küllus tulewiku lootusetä. See selgus lõpuks Saawetile.

2. Keda me ei peaks kadestama kunagi? Kellele
on pöörase teed hirmsad? Õps. 3, 31. 32.

3. Mis on harilikult kadedusega ühenduses?
Jat. 3, 14—16.

4. Milliste hirmsate pattudega ühendab Paulus
kadeduse? Room. 1, 29. 30.

„Ära wihastu; ära kadesta.“

5. Millise teise pahe eest hoiatab Saawet meid?
Millise nõu ta annab? Paul 37, 1. 7.

6. Miks me ei peaks „üksteise wastu õhtama“?
Jat. 5, 9.

„Õhtamise“ all on siin mõeldud nurisemist. Kui
me nuriseme wõi kadestame teisi nende omanduse pä-
rast, mõistame me hukka ainult iseendid. Kui me sellel
kurjal waimul laseme wallutada oma südamet, langeme
kohtuniku otsuse alla, kes seisab juba „ukse ees“.

7. Mis pärast armastus ei kadesta? 1. Kor. 13, 4

Uhtus ja armastus on üksteisele wõõrad.

8. Milliseist iisraellitide kogemusest nähtub, mil-
lised hädaohud ähwardawad jumalalapsi häil päewil?
Mis õfutub wõimatuks, kui ollakse uhke ja unusta-
takse Jumal? 5. Moos. 8. 11—14. 17—20.

9. Kuidas Jumal waatab uhkeile jüdameile?
Paul 101, 5, wiim. osa.

„Jumal annab inimesele wõimu rikkust omandada,
ja nende kätes, kes toimivad Jumala majapidajatena
ja tarwitawad tema wahendeid endakasupüüdmatul
wiisil, on rikkus õnnistuseks neile eneseile ja ka maa-

ilmale. Aga paljud, kes täiesti oma huvides lähewad wälja maisetele waradele, muutuwad tuimaks Jumala nõudmisele ja kaasinimeste wajadusele. Nad näewad oma waranduses eneseüllestamise wahendit. Nad liidawad maja majale ja põllu põllule, täidawad majad luksusega, kuna inimolewused nende ümber samal ajal on wiletsuses ja kuritegewuses, haiguses ja surmas. Sellised ainult enese „minale“ elawad inimesed ei arenda endas mitte Jumala, waid saatana komadusi.“ (Fufspuren lht. 216.)

10. Kuidas juhtus, et Lutsifer langes? Jes. 14, 12—16.

11. Milliste wiimseaja pattudega on uhkus ühendatud? 2. Tim. 3, 2.

12. Millisele uhkuseawaldusele näitas Jeesus? Milliseks wastupidiseks ülalpidamiseks andis Jeesus nõu? Matt. 23, 5—12.

13. Miks ei sobi armastus ja uhkus? 1. Kor. 13, 4, wiim. oja.

Elu möödub uhkuse ja auahnuse edenemisel, sest uhkus ei tunne ühtki wiga, waid suleb südame taewa lõpmatuile õnnistustele. Kes on wõtnud eesmärgiks eneseüllestuse, leiab, et tal puudub Jumala arm, mille tegewusel on saawutawad tõelised rikkused ja rahuldust andwad rõõmud. Kes aga lõik annab ja teeb Kristuse heaks, weendub töotuse täitmises: „Jehoowa õnnistus, see teeb rikkaks, ja ta ei pane walu sinna juure.“ Armu õrna mõjuga Õnnistegija kaotas hingeist rahu- tuse ja ebapühad püüded, muutes waenulikkuse armastuseks ja umbusu usalduseks. Kui ta hingele ütleb: „Käi minu järel!“ peab maine wõlu kaduma. Tema häälekõla juures põgenewad ahnus ja auahnus südamest ja wabastatud inimene tõuseb, et järgneda tema- le.“ (Proph. a. Kings lht. 60.)

Omakasupüüd ja wiha.

14. Kuidas peaksid kristlased kohtlema üksteist?
Room. 12, 10.

15. Millist nõu annab Jumal oma lastele enese-
walitsemises? Cew. 4, 31. 32. Jak. 1, 19. 20.

„Laske Kristust, jumalikku elu, enestes elada ja tavalikku armastust eneste läbi awalikuks saada; see toob lootuseta hingedele lootust ja patust rõhutute südameile tavalikku rõõmu. Kui me lignime Jumalale, saame ainult sel tingimisel temalt andeksandmist, et me ise oleme tahtlikud teistele tema andeksandmist ilmutama.“ (Mõtted õndsaksitumise mäelt lht. 136.)

16. Milliseid iseloomujooni ei leita nende elus,
kes armastawad Jumalat? 1. Kor. 13, 4. 5.

Kui Kristuse armastus elab südames, siis ta awaldub kõigis elu olukordades. Kus Kristus walitseb, seal pole kadepust. Uhtus on pühitsetud uskliku elust täiesti kadunud, ja ühes Paulusega ta hüüab: „Aga ärgu sündigu seda minust, et ma peaksin kiitlema muust asjast, kui aga meie Issanda Jeesuse Kristuse ristist, talle läbi maailm mulle on risti löödud ja mina maailmale.“ Gal. 6, 14. Kui me talle järgneme tema jalajälgedes, on meie sõnad ja eluviisid põhjuseks, „et me rahulist ja waitset elu wõiksime elada kõige jumalakartuse ja ausa elu sees.“ 2. Tim. 2. 2. Selline mõju on Kristuse armastusel tema järelkäijate südameile.

7. õppetükk — 17. novembril 1934.

Pühapäew	Esmasp.	Teisipäew	Kesknädal	Neljapäew	Reede	Singamisp.

Tõmmate joon iga päewa kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Armastus ja kurjad mõtted.

Suhtsalm: Armastus „ei saa vihaseks, tema ei mõtle kurja peale, temal ei ole rõõmu ülekohtust, aga tõe pärast on temal teistega rõõm.“ 1. Kor. 13. 5. 6.

Suht mõtte d.

Kuidas inimene mõtleb.

1. Mis järgneb loomulikult südame mõtteile?

Õps. 23. 7. esim. osa. („Sest nõnda nagu keegi eneses kõike arwab, nii on tema.“ Menge.

Süda peab uuenduma Jumala armu läbi, muidu ta püüab elupuhtust saavutada asjatult. Kes püüab iseseiswalt ilma Kristuse armuta, kujundada õilsa, woorusliku iseloomu, see ehitab oma maja liiwale. Ügedais kiusatustormes ta langeb kindlasti. Taaweti palwe peaks olema iga hinge palwe: „Loo mulle, Jumal, puhas süda ja uuenda mu sees üks kindel waim“. Kui oleme saanud Jumala armu osaliseks, peame sammuma edasi täiussele, Jumala wäes usu läbi hoitud.“ (Patr. u. Proph. Iht. 464.)

2. Millisel põhjusel peaksite olema kannatlikud teiste wigade suhtes? Rog. 7, 22.

3. Mis on awaldatud inimeste loomulikest kalduwustist? Job. 15, 16; Paul 41, 7.

4. Kuidas suhtub taewas ülekohtule? Cebr. 1, 8. 9.

„Tema (Jumal) wihkab pattu, aga ta armastab patuseid ja andis iseenele Kristuses, et kõik saaksid peas-

tetud ja pärilised igawese elu. Kas ta wõiks oma armastust wäljendada weel ustawamalt ja südamlikumalt, kui järgnewais sõnades: „Kas naine oma lapsuse ära unustab, et ta mitte ei peaks oma ihu poja peale halastama, ehk nemad ka ära unustaksid, siiski ei taha ma sind mitte ära unustada.“ Jes. 49, 15. (Weg zu Christo, lhf. 56. 57.)

Rõõm tõe üle.

5. Mida tahaks Jumal näha oma laste südames? Paul 51, 8, esim. osa.

6. Mille üle me peaksite järele mõtlema? Wil. 4, 8. Wastus: „Mis õige on.“

7. Kes elas Johannese tõenduse järele nende testel? Millega ta oli täidetud? Joh. 1, 14.

„Johannes hindas Kristuse aulisust — mitte maist toredust ja wõimu, millele lootma oli teda õpetatud, waid „Isast ainusündinud poja au, täis armu ja tött.“ Johannese armastuse sügawus ja soojus oma Meistri wastu polnud põhjuseks, et Kristus teda armastas, waid selle armastuse mõju. Johannes tahtis sarnaneda Kristusele; ja muutwa Kristuse armastuse läbi ta sai alandlikuks ja õrnaks. Tema enese mina oli Jeesuses peidetud. Enam kui tema kaaslased, Johannes allus selle imestamiswäärse elu wäele. Ta ütleb; Elu on ilmunud, ja me oleme näinud ... elu.“ (Geschichte der Apostel, lhf. 517.)

Nagu Johannesti peaksid Kristuse järelkäijad nägema Jeesuses armastuse lehestust, täis armu ja tött, nende austamise peaset. Nii ilmutatud Kristus saab meie elus nähtawaks, ja me awaldame peastwat, ümberujundawat mõju teiste elule.

8. Milleks nimetas end Jeesus? Joh. 14, 6.

Tõearmastuse läbi Kristusega ühenduses.

9. Kellest ma lahkusin, kui ma oma südames mõtlesin nurjatumalt? Paul 66, 18.

„Palwes awatakse süda Jumalale kui sõbrale.“
Ufsufilm leiab Jumala ligidal ja paluja võib saawutada erilisi tõendusid Jumala armastusest ja hooldamisest. Kuidas aga juhtub et paljuid palweid ei kuulda? Saawet ütleb: „Ma hüüdsin tema poole oma suuga ja teda ülendati mu talle all. Kui ma oma oma südames oleksin nurjatuma asja peale waadanud, siis ei oleks Issand mitte kuulnud.“ Uhe prohwetid läbi annab Jumal töötuse: „Kui te mind kogu südamest otsite, siis ma lasen end leida.“ Weel ütleb ta mõningaist: „Nii ei hüüa te mind mitte südamest.“ Selliste palumised on ainult wormilised palwed, mida Issand ei wõi wastu wõtta.“ (Test. 4, lht. 533, 534.)

10. Kes ainult võib elada Jumala pühal mäel? Paul 15, 1—3.

„Kes „tõtt räägib omo südamest“, pole mitte silmakirjatsew inimene, kes midagi ütleb aga mõtleb hoopis midagi muud. Ta tunnistab ainult seda, mida tunneb ja kawatseb, temal pole tühist sõprust, asjatuid meelitusi, tühist austamise, armastuse, lugupidamise või sõpruse awaldamist. Tema suu ei räägi midagi, mida süda ette ei kirjuta. Tema süda, keel ja käed on ühel nõul. Silmakirjatsewal wagatsemisel ja pettusel pole tema hinges ruumi.“ (Adam Clarke.)

11. Kuidas võib saada andestamist see, kel on olnud kurjad mõtted? Jes. 55, 7.

12. Mis teeb Jumal sellise inimese jaoks? S. 13.

„Kristuse arm on ainus jõud, mis võib tuua wõi säilitada tõelist rahu. Kui ta asub südamesse, ta

kaotab kurjad fired, mis põhjustawad tüli ja pahanduse. „Wõfastiku asemel peawad männid kaswama ja nõgeste asemel Hadasi puud“ ja selle elu kõrb „on wäga rõõmus ja õitseb kui rooside.“ (Desire of Ages, lht. 305.)

Millist ümbermuutwat mõju Jeesus Kristus awaldab meestesse ja naistesse, kes on langenud patu sügawusse ja paganlikku ebausku, on küllaldaselt tõendatud uueaegse misjoniliikumisega. Aafrikas, Hiinas, Indias ja mereääril on tema waim muutnud rõõwliid hingedewõitjaks, werejanulised kannibalid rahulikeks inimeks, näitena tema ümberkujundawast armust. Tuhanded päästetakse ebausku ja pimeduse sügawusist, walgustatakse tema armust ja täidetakse igawese elu lootusega. Prohwetile see näis moondumisena, „fibuwitstest kuuskedeks ja nõgeseist mirtideks.“ See ümberkujunemine on Jumala „nime auks ja igaweseks märkiks, mis ei pea kaotatama.“

Salm. 13.

13. Keda me armastame ka, kui armastame südamest Jumalat? 1. Joh. 4, 20. 21.

14. Kuidas suhtume neile, keda armastame? 1. Kor. 13, 5. 6.

Armastus ei mõlle teistest midagi halba, waid püüab süüaluseid tõsta uutele kõrgustele Kristuses; ta arendab tõsisemat ja parimat üksikisiku elus ja iseloomus. Nii oli Kristus; niisugune on tõeline armastus.

8. õppetükk — 24. novembril 1934.

Pühapäew Esmasp. Teisipäew Keisnädal Neljapäew Reede Singamisp.

--	--	--	--	--	--	--

Tõmmate joon iga päewa kohta, missal olete õppetükki õppinud.

Armastus, kannatus ja wastupidawuse kaaslane.

Juhtsalm: Armastus „sallib kõig, ta usub kõig, ta loodab kõig, ta kannatab kõig.“ 1. Kor, 13. 7.

Juht mõtte d.

Armastus kannatab ja sallib.

1. Kuidas manitseb Jumal usklikke raskuste kannatamisele? 2. Tim. 2, 3.

2. Milleks peab Jumala teener olema tahtlik? 2. Tim. 4, 5. Wastus: Kannatamiseks.

3. Mispäraft on Jumala teenreil ikka lootus, kuigi nad wahel wõiwad kaotada julguse? Paul 37, 24.

4. Mis ainult wõib häwitada kristlase kindla seisukoha? 2. Peetr. 3, 17.

„Lunastaja ei tulnud selleks, et kõrvaldada eksiisade ja prohwetite sõnu, sest ta ise oli rääkinud nende inimeste läbi. Terwe Jumala sõna tõde tuli temalt. Aga need hindamatud kalliskiwid said raamitud wastupidiselt. Nende eriline walgus oli sunnitud teenima eksiirwamisi. Jumal tahtis nad wõtta wõltsist raamistusest ja asetada nad jälle tõe-asendisse. Selle töö wõis saata korda ainult Jumala käsi. Ühendatud eksitusega pidi tõde teenima Jumala ja inimeste waenlase asjana. Kristus tuli, et asetada teda sinna, kus ta on Jumala austuseks ja inimkonna õnnistuseks.“ (Desire of Ages, lht. 287, 288.)

5. Millised libedad kogemused ei wõi meid lahutada Jumala armastusest? Milles oli Paulus kindel? Room. 8, 35—39.

„Kuigi ta nüüd on Jumala juures ja istub tema kõrwal maailmade troonil, pole Jeesus kaotanud oma osawõtlikku iseloomu. Nüüdki on sama õrn, kaastundelik süda awatud inimkonna hädadele. Weel täna ta sirutab läbipuuritud käd wälja oma rahwa õnnistamiseks. „Ja nemad ei saa elades hukka ja ükski ei kisu neid minu käest.“ Hing, kes on annud enese Kristusele, on tema filmis kallim muust maailmast. Õnnistegija oleks kannatanud Kolgata piina ka siis, kui ta ainult ainsa hinge oleks päästnud oma riigile. Ta ei jäta kedagi, kelle eest ta on surnud. Ta peab oma järelkäijaid meeles, kui nad ise temast tahtlikult ära ei pöördu. Rõigis läbiatsumisis ta ei teeldu abistamast. Ta ei jäta meid üksi heitlema tiusatuslega wõi wõitlema saatana; ta ei taha, et me wiimaks hukkume murede ja koormate all.“ (Sealsamas, lht. 480' 481.)

6. Mis on ette nähtud ustawaile? Cebr. 11, 39. 40.

7. Milleks peaks meid julgustama endiste tunnistajate ustawus? Kelle eestuju me jäljendame seega? Cebr. 12, 1. 2.

8. Kes saab õndsaks? Matt. 24, 13.

9. Kellele on töötatud see õnnistus Ilmutuse raamatus? Ilm. 2, 10, wiimne osa.

„Jumala rahwal eelseisew ahastusaeg nõuab neilt kõikumatud usku. Tema lapsed peawad tunnistama teda oma ainu-austatawaks, ja et nad mingi hinna eest, isegi mitte oma elu pärast, ei tee wõltsile Jumala teenistusele wäitsematki järeleandmist. Ustawaile südamelle on patuste, raduwate, inimeste käsud tühised, wõrrelduna Jumala sõnaga. Nad on sõnakuulelikud

tõele, kui see peaks neile tooma ka wangistust wõi surma. . .

„Tema, kes oli kolme eebreamehe kõrwal hõõguwas ahjus, wiibib ka oma järelkäijate juures kõikjal. Tema püsiw ligiolu lahutab ja toetab neid. Tema wäljawalitud seisawad kindlasti ka sellel kurwal ajal — ajal, nagu seda pole olnud kunagi, niikaua kui on inimesed olemas.“ (Prophets and Kings. Iht. 512, 513).

Armastus usub.

10. Kelle poole pöördus laulik, kui ta julgus tadus? Laul 42, 12.

11. Milliseid omadusi peab omama iga kristlane, kui ta tahab olla Jumala meele pärast? Cebr. 11, 6.

12. Mis on wõimalik sellele, kes usub? Mark. 9, 23.

„Teine tingimus palwe juures on usk . . . Tema töötus ja finnitus on piiritu, ning töotaja on truu. Kui me ei saa palutut lohe, peame ometi uskuma, et Issand meid kuuleb ja meie palweidki. Me oleme sageli ekkituses ja nii mõistmatud, et me wahel palume seda, mis meile üldse poleks õnnistuseks. Meie taewane Isa kuuleb oma suures armastuses meie palweid, andes parimat meie heaks.“ (Weg zu Christo, Iht. 98.)

13. Mis on tõelise õige elus ülalpidawaks jõuks? Room. 1, 17.

„Elaw usk peaks läbistama kuldõngana igapäewaseid kogemusi wälfeste kohustuste täitmisel. Siis arendab igapäewane töö kristlikku kaswamist ning olulised usu- ja töepõhimõtted ning armastus Jeesuse wastu täidawad wälfemaid ükssikasju igapäewases elus. Waadatakse Jeesusele ja armastus tema wastu on alati tõe jõuks ning annab tarwiliku jõu kõigi kohustuste jaoks. Püütakse õiguse ja lootuse järele, mis „ei

jäta häbise.“ Mida ta teha, kõik sünnib Jumala austamiseks.“ (Test. 6, lht. 171.)

Armastus loodab.

14. Mis mõtles Job oma kannatusis Jumalast? Job, 13, 15.

15. Milline kindel lootus oli Paulusel, kui tema pidi võitlus Kristuse teenistuses jõudis lõpule? 2. Tim. 4, 7. 8.

„Kristuse ohvri läbi lunastatud, tema werega puhtaks pestud ja taetud tema õigusekuuega, oli Paulusel enda sees tõendus, et tema hing on Lunastaja filmis kallis. Tema elu on Kristusega Jumalas warjul, ja ta on weendunud et surma ärawõitja on wõimeline säilitama tema hooldamisele usaldatud. Tema hing haarab kinni Lunastaja töötusest: „Ja mina aratan ta üles wiimsel päewal.“ Tema mõtted ja lootused on täielikult oma Issanda tagasitulemisel. Kui timuka mõõk langeb ja surmawarjud kogunewad märtrite ümber, on tema wiimses mõtteks, nagu saab olema tema esimenegi tol suurel ärkamisel, kohata Dnnistegi-jat, kes teda teretab õndsate rõõmus.“ (Geschichte der Ap., lht. 487. 488.)

16. Mida võib seejärele maailm oodata kõigilt kristlasilt, kel Kristuse armastus südamel? 1. Kor. 13, 4. 7.

9. õppetükk — 1. detsembril 1934.

Pühapäev Esmasp. Teisipäev Keeltnädal Neljapäev Reede Söngamisp.

--	--	--	--	--	--	--

Lõmmate joon iga päewa kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Armastus ei väsi iial.

Juhtfalm: Armastus ei väsi iial ära. Aga olgu prohveti kuulutamised, need lõpewad ära, olgu keeled, need jääwad maha, olgu tundmine, see lõpeb ära. 1. Kor. 13, 8.

J u h t m õ t t e d.

Täiuslikkuse siide.

1. Millist soowi awaldad Paulus enese ja usklikte pärast? 1. Tes. 3. 12.

2. Milliste woorustega wõis kiidelda Korintuse kogudus? Mida soowis Paulus ühe teise wooruse suhtes? Kelle eeskujule ta osutas? 2. Kor. 8, 7. 9.

„Te tunnete kõrgust, millest ta alandus, alanduse sügawust, milleni ta astus. Ta sammus ohwerdumisrajal ega pöördunud sellest, kuni jättis elu. Tema jaoks polnud puhkust taewatroonilt kuni ristini...

„Kristuse elus oli kõik muu allu tema tööle, suurele lunastamistöele, mille täidewiimiseks ta oli tulnud. Sama anduwus, sama enesefalgamine ja sama ohwer, sama alistumine Jumala nõudmisele peab ilmutuma ka tema jüngeris.“ (Fusspuren, lhf. 509. 510.)

3. Mida märgib Paulus täiuslikkuse siidemena? Kol. 3, 14.

4. Millised teised omadused on seotud armastusega? Galmid 12. 13.

5. Millest tunnewad inimesed, et jüngerid on armastusest hingestatud? Joh. 13, 34. 35.

Armastus ikka teenimiswalmis.

6. Kuidas ilmutas Kristus oma armastust?
Salmid 14. 15.

Jeesus õpetes selle alandliku talitusega jüingritele alandust ja armastusküllast teenimist. Keegi nende hulgas oleks pidanud pesema kaaslaste tolmuseid jalgu enne püha õhtusöömaaga. Selleasemel nende südamed olid täidetud uhkusega. Igaüks ootas et keegi teine sooritab selle alandawa teenistuse. Aga ükski ei liigutanud end. Näis, et keegi ei pööranud sellele tähelepanu. Enne õhtusööki nad olid waielnud selle üle, kes on suurim neist. Reis oludes seadis Õnnistegija jalgadepesemise sisse, et see tuletaks meele, et me tema sarnaselt oleksime tahtlikud teisi teenima kõigis olukordades ja igal wiisil, kui me nad seeläbi wõime wõita Isfandale.

7. Kuidas awaldub teeldumatu armastus Jumala ja inimeste wastu? Matt. 25, 34—40.

„Neil wõib olla wähe usuteaduslikke teadmisi, keda Kristus kaitseb kohtus; aga tema põhimõtteid hinnati nende poolt. Jumala waimu mõjul nad on saanud oma ümbruskonnale õnnistuseks...

„Tema (Kristuse) järelkäijad ei pea mõtlema, et neid ümbritsew ei puutu neisse. Nad on osa suurest inimsoo—langast, ja taewas waatab neile kui patuste ja pühade wendadele. Langenud, etsinud ja patused on Kristuse armastuse koondatud, ning iga armastustöö langenud hinge ülestõstmiseks ja iga halastusteo ta wõtab wastu, kui oleks see tehtud temale“
(Desire of Ages, lht. 638.)

8. Kuidas näitabid usklikud Pauluse päewil, et nad olid leidnud õnnistuse? Cebr. 6, 9. 10.

9. Milleks manitseb apostel eebrealasi?

10. Mis on Jumala kästude peajumma? 1. Tim. 1. 5.

„Kümme kästu, lühivad, fisukad ja kästiwad, fisal-
dawad kõik inimeste kohustused Jumala ja ligimeste
wastu ning põhjenuwad kahel suurel armastuse pea-
põhimõttel: „Sina pead Issandat, oma Jumalat,
armastama kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest
ja kõigest oma wäest; ja — „ligimest kui iseennast.“
Kümnes käsus on need põhimõtted esitatud üksikult ja
tehtud inimesele oludekohaselt tarwitatawaks.“ (Patr.
u. Proph., lhf. 303.)

Räsu peasumma, tema otstarb, tema eesmärk,
on armastust Jumala ja inimeste ning inimeste ja
tema ligimeste wahel jälle üles seada. Armastus on
wõimatu nende põhimõtete wastuwõtmiseta ja nende
tegewuseta meie elus.

Salli armastus.

11. Kuidas wõime täita Kristuse kästu? Kal.
6, 1. 2.

12. Kuidas ilmutub see waim wendade hulgas?
Gew. 4, 1. 2. 32.

13. Kelle heaks peakime eriti armastustööd
tegema? Kal. 6, 10.

„Kristus on oma kogudusele määranud erilise
eesmärgiga kohustuse, abiwajawate hooldamise, oma
liikmete hulgas. Igas koguduses on tal wäseid —
nad on meil alati —, ja ta paneb koguduseliikmeile
erilise wastutuse, hoolitseda nende eest.“ (Fusspuren,
lhf. 205.)

~14. Kui kانا tegutseme ennastalgawas armas-
tuses, kui järgneme Kristuse eeskujule? Joh. 13, 1.

15. Mis jääb püsima igawesti, kui ta kõik muu
lõpeb? 1. Kor. 13, 8.

Armastus ei wäsi ial.

„Inimesed wõiwad kaduda — nende plaanid,
nende tarkus, isegi nende wastastikune lugupidamine.

Jumala armastus on tugewam, kui tugewaim inimlik siide mis tuntud. See oli Kristuse armastus, et ta suri inimeste eest. Kui see armastus kandub tema järelkäijatele, need saavad täidetud ka lõppematu armastusega annetaja, Jumala omanduse ja meie waenlaste vastu. (Matt. 5, 44. 48.)

Jumala armastus ei lõpe iialgi.

„Armastus „ei wäsi iial ära.“ Ta ei wõi kaotada oma wäärtust iialgi; ta on taewa omadus. Tema omanik kannab ta nagu kalli waranduse läbi Jumala linna wärawate. . . Igaüks küsigu endalt: „Ous mul armastust? Olen ma õppinud pikimeelt ja sõbralikkust? Andetus, kõneosawus ja teadmised on selle taewaliku omaduseta wäärtuseta nagu kumise wass ja helise wõllute. Rahju, et pöördatse wähe tähelepanu sellele kallihinnalisele warandusele, ja et arwatawad usklikud nii wähe otsiwad teda.“ Test. 5, lhf. 169.

10. õppetükk. — 8. detsembril 1934.

Pühapäew Esmasp. Teisipäew Kolmnädal Neljapäew Reede Söngamisp

--	--	--	--	--	--	--

Õõmmate joon iga päewa kohta, millal olete õppetüki õppinud.

Lapselõuest kuni täiseani Kristuses.

Suhtjaln: „Aga õigete teerada on kui walgus, mis paistab, mis ilka peale paistab, kuni päew täis on. Õps. 4, 18.

J u h t m õ t t e d.

Uskliku sünd.

1. Millise kogemuse peab igaüks tegema, kes saab kristlaseks? Joh. 3, 3.

2. Millest mõjustatakse seda elamust? Salmid
5, 8.

„Kuigi tuul on nähtamatu, ta avaldab fiiski nähtawat ja tuntawat mõju. Nii ilmutub ka Waimu tegewus hinge juures iga selle teoga, kes on tunnud tema peastwat mõju. Südamesse asunud Jumala Waim muudab elu. Patused mõtted tõrjutakse tagasi ja taganetakse kurjest tegudest. Wiha, kadetus ja riid asenduwad alanduse ja rahuga. Rõõm asendab kurbuse ning palgel särab taewane walgus. Keegi ei näe koormat kergitawat kätt ega taewast alla lastuwat walgust. Onnistus tuleb, kui inimene annab usus enese Jumalale. Siis loob wõim, keda ei wõi näha ükski inimlik film, uue olewuse Jumala kujuts. (Desire of Ages, lht. 172. 173.)

3. Kuidas Kristus rõhutab weel kord waimulikku sündi? Mis on tulemuseks, kui me seda läbi ei ela? Matt. 18, 3; Mark. 10, 15.

4. Mida õpetas Kristus jüngritele, kuna ta õfutas ühele lapsele? Luuk. 9, 46—48.

„Ei jätkunud sellest, et Jeesuse jüngrid said õpetusi tema riigi olemusest. Nad wajasid eelkõige südamemuutmist, mis nad tõi selle põhimõtetega kooskõlasse. Süündnud wäikese lapse ja asetanud nende keskele, ta ütles, last õrnalt käte wahel wõttes: „Kui teie ei pööra ümber ja ei saa kui lapsukesed, siis ei saa teie mitte taewariiki.“ Wäikese lapse otsetoheesus, eneseunustamine ja usaldaw armastus on taewalt hinnatawad omadused. Need on tõelise suuruse tunnused.“ (Sealsamas, lht. 437.)

5. Mille järgi igatses uusündinud Jumalalaps? 1. Peetr. 2. 2.

6. Millise usulise talitusega tunnistatakse maailma ees oma uusündi? Room. 6, 3—5.

„Ristimine on ülim pidulik loobumine maailmast. Isa, Poja ja Püha Waimu kolmekordses nimes ristitu tunnistab lohe oma usuelu alul, et ta on jätnud saatanana teenimise ja saanud kuningliku perekonna liikmeks ja taewase kuninga lapsiks.“ (Test. 6, lht. 91.)

Raswaw laps.

7. Milline muutus waimulikus toidus esitatatse arenewale usklikule? 1. Kor. 3, 2.

8. Millisesse olukorda wõib ka wanem usklik sattuda ja mida ta wajab siis? Gebr. 5, 12—14.

9. Kuibas peaks arenema usklik kristlane? Öps. 4, 18.

„Paljud, kes on juba suure Jumala perekonna lapsed, teawad wähe sellest, mis tähendab waadelda tema aulisust ja muutuda ühest aust teise. Paljudel on hämar arusaamine Kristuse waimukõrgusest ja täiuslikkusest, ja nende südamed wärisewad rõõmust. See nõuab neilt täielisemat, sügawamat Õnnistegija armastuse tundmist. Nad peaksid toitma hinge iga nõudmist Jumala järele. Püha Waim tegutseb nende juures, kes tal lubawad tegutseda; ta kaswatab ja kujundab neid, kes end kujundada lasewad. Arendage waimulikke mõtteid ja püha ühendust. Te olete näinud tema aulisuse esimesi toidukiiri; kui te arenete Jumala tundmises, siis te weendute et „õiglase teerada on kui walgus, mis paistab, mis ikka peale paistab, kuni päew täis on.“ (Fusspuren, lht. 512.)

10. Milles oli Paulus kindel töö suhtes Wilipufes? Millise kirjelduse ta annab kristlase edulast arenemisest? Wil. 1, 6. 9—11.

11. Millist wilja kannab selline elu? Kol. 1, 10.

Dma eriti tegewusrikka elu tsel tel ta ei laotanud kunagi silmist suurt eesmärki — püüda etteseatud märke. Pauluse elu oli taewas, mille õht ümbritses teda,

ning kõik, kes temaga ühendusse astusid, tundsid tema läbitäimise mõju Kristusega. Tõsiasi, et ta temast kuulutatud tõe oma elus ise elas läbi, andis tema jutlustele uskufisendawa jõu. Siin peitub tõe vägi. Loomulik, teesklematu püha elu mõju on suuremal määral ristiusu kasuks räägitud jutlusi." (Diener des Ewang. Iht. 50.)

Eesmärgil.

12. Mida võidakse oodata igalt usklikult? 2. Peetr. 3, 18.

13. Mida me teame Jumala kawatfusist niikaua, kui elame veel maailmas? 1. Kor. 13, 9. 10.

„Ausündinud Jumala laps, kes patust on pöördunud Kristuse juure, on laps ainult waimulike asjade tundmises. Siiski on lapsel usklik usaldus, ta usaldab oma elu kõiktarga Isa juhtimisele, omandab kiirelt tarwilikud waimulikud õpetused, võib võtta warsti tugevat toitu ning areneb kristliku täisea suunas. Hoolimata elupikist teadmist ja kogemust waimulikes asjus saawutame siiski ainult murdosa tõeist. Isegi neid asju, mida vaatleme usus, mõistame ainult osaliselt. Jumala täiuse ilmutamine tema lastele nõuab otsatu aja.

14. Millist kristlase iseloomu muutust selgitab Paulus sõrblusega lapsepõlwest ja meheest? Salm 11.

Kui me oleme Kristuses (usus) alles lapseas, on meie kartused ja usalduse või tundmise puudused wabandatawad. Aga jõudnud täisikka, me tarwitame tugevat toitu ja ei või enam midagi arwata lapsea üüts.

11. õppetükk — 15. detsembril 1934.

Pühapäew	Esmasp.	Teisipäew	Reinädal	Reisipäew	Reede	Singamisp.

Tõmmake joon iga päewa kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Sundmatu saab tuntuks.

Juhtfalm: „Sest meie näeme nüüd kui ühes peeglis mõistatuses, aga siis palgest palgesse; nüüd tunnen mina pisut, aga siis saan ma ära tunda, kui mina ka olen ära tuntud.“ 1. Kor. 13, 12.

Juht mõtte d.

1. Mis on inimsüdame loomulik seisukord?
Jer. 17, 9.

2. Kus tahab Jumal warjata need, kes selle maailma kurjuses loodavad temale? Paul. 31, 21.

3. Milliseid kogemusi teewad Kristuse järelkäijad tema õpetuse omakswõtmise pärast. Matt. 10, 34—36.

„Ruigi ta oli Rahuwürst ta sai siiski lahkhelide põhjuseks. Tema, kes oli tulnud kuulutama ewangeeliumi ning tooma inimsüdameisse lootust ja rõõmu, alustas sügawalt haarawa ja ägedamaid inimsüdame kirgi sütitawa wõitluse. Ta hoiatab oma järelkäijaid sõnadega: „Maailmas on teil ahastust.“ (Geschichte der Ap., Iht. 81.)

4. Millises meeleolus peaks olema kristlane, hoolimata kannatusist? Joh. 14, 27.

„Rahu jätan mina teile“, ta ütles; „oma rahu annan mina teile, mina ei anna teile mitte nõnda kui maailm annab. Teie süda ärgu ehmatagu ega saagu mitte araks. See rahu pole sama, mis saadakse end maailma meele järele asetamise läbi. Kristus ei omandanud ilalgi rahu maailmaga nõustumise teel. Kristu-

felt jüingritele jäetud rahu oli rohkem seesmine, kui väline, ega pidanud tema tunnistajatest lahkuma raskustes ega wõitlustes." (Sealsamas, Iht. 80.)

Sema rahwa lootus.

5. Millele lootsid Abrahm ja Mooses selle maailma pettumufis ja läbikatsumifis? Cebr. 11—8—10. 24—26.

6. Millele wõime meie waadata, kui välised olukorrad on wähetootawad? Salmid. 13. 39. 40.

7. Millise lootusega waatas Job tulewikku? Job. 19, 25—27.

„Waadeldes usufilmaga Kristuse tagasituleku aega ütles efiisa Job: „Keda mina saan enesele näha ja minu silmad saawad teda näha ja mitte wõõras.“ Kristus on olnud oma ustawaile järelkäijaile igapäewaseks saatjaks ja usaldatawaks sõbraks. Nad on elanud südamlitumas läbikäimises ja alatises ühenduses Jumalaga. Üle nende on tõusnud Jumala aulifus. Nüüd nad rõõmustawad Kuninga selguse ja aulifuse segamata kiirte üle. Nad on ettewalmistatud taewasele koosolemisele, sest nende südames on taewas.“ (Christ. Gleichn., Iht. 428.)

8. Mis on töötatud neile, kes julgust ei kaota? Cebr. 10, 35—37.

9. Milline lootus oli armsaimal jüngril, Johannesel? Mis teeb igauks, kel on see lootus? 1. Joh. 3, 2. 3.

„Nagu Jumal on püha oma mõjupiirkonnas, nii peab ka langenud inimene olema püha usust Kristusesse, tema mõjupiirkonnas.“ (Geschichte der Ap. Iht. 531.)

Täielik tundmine ja kogemus.

10. Milline auline wõimalus kutsub iga usf-

littu? 1. Tesf. 4, 14—18. Wastus: Olla Jumala juures igawesti.

11. Kuidas kirjeldab Ilmutamisraamatu kirjutaja ettewalmistusi Jumalalaste wastuwõtuks? Ilm. 21, 1. 10—27; 22, 1—5.

„Inimlik teel on puudulik õigete tasu kirjeldamiseks; seda wõiwad ainult need, kes seda näewad. Ükski surelik mõistus ei suuda mõista Jumala Paradiisi hiilgawat au. Piiblis nimetatakse õndsate püüdist kodumaaks. Seal wiib taewane karjane oma karja elawa wee allikatele. Elupuu annab wilja igal kuul ja puulehed on rahwa teenistuseks. Seal on igawesti woolawad kristalliselged jõed ning nende ääres heidawad puud oma warje Isjanda lunastatuile walmistatud teedel. Raugele ulatuwad lagendikud paisuwad iluduse mäekünkaiks ja Jumala mäed tõstawad oma ülewaid tippe. Raua wõõras ja majaline olnud Jumala rahwas leiab kodumaa neil rahulikel lagendikel ja nende elawate jõgede ääres.“ (Suur Wõitlus, lhf 378, 379.)

12. Kuidas kirjeldab Jesaja seda patuta maad? Jes. 65, 21—25.

13. Kelle feltsiist röömustuwad uuemaa elanikud? Milleks manitsetakse meid, kuna me Jumalat pea näeme palgest palgeste? 2. Peet. 3, 13. 14.

14. Mida elame läbi uuel maal? 1 Kor. 13, 12.

12. õppetükk — 22. detsembril 1934.

Pühapäev	Esmasp.	Teisipäev	Reinädal	Neljapäev	Reede	Singamisp

Tõmmake joon iga päeva kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Suurim kolmest woorusest.

Juhtsalm: „Aga niitid jääb usk, lootus, armastus, need kolm, aga suurim neist on armastus.“ 1. Kor. 13, 13.

Juhimõtte d.

Meelepärasem kui ohwer.

1. Millises wahetorras on armastus kurjusega? Mis teeb Jumal nende heaks, kes armastawad teda? Laul, 97, 10.

2. Millist täsku märkis Jeesus esimesena? Milline on tema sarnane? Mark. 12, 29—33.

3. Mida peab Jumal oma töös annetamisest tähtsamaks? Luuk. 11, 42.

Armastus Jumala ja ligimeste wastu põhjustab meid tooma ustawalt lümnist ja andeid; aga see ei saa asendada ligimesearmastust kuna ta tõendab eriti meie armastust Jumala wastu.

Tõlise armastuse määr.

4. Mida palus Paulus Bilippi kogudusele? Bil. 1, 9.

5. Milline täiuslikkuse sibe hoiab kogudust koos? Kol. 3, 14.

6. Kui südamlikult seob meid tõeline armastus oma Isaga? 1. Joh. 4, 7.

7. Kuidas mõjutab ühendus Jumalaga meie maieid wahetordi? Salmid 11. 12.

8. Millised perekonnasidemed peaksid olema teisel kohal Kristuse armastuse kõrwal? Matt. 10, 37.

9. Millisele tundmisele aitab usklikku tõeline armastus? Gew. 3, 17, 19.

„Siin tuuakse meile esile see auline wõit, mida ka meie wõime omandada usu läbi meie taewase Isa töotusisse, kui me teeme tema nõuete järele. Kristuse teene läbi on meil luba minna lõpmatu wõimu aujärje juure. „Kes oma enese Pojalegi pole armu annud, waid on teda meie kõikide eest ära annud, kuis ei peaks tema mitte ka sellesamaga meile kõik armust andma?“ Isa ei annud oma pojale Waimu mitte mõõdu järele; ja ka meie tohime osa saada tema täiuselt.“ (Suur Wõitlus. Iht. 231, 232.)

Armastuse piirid — armastuse tasu.

10. Millise suurima andega ilmutas Jumal oma armastust inimese wastu? Joh, 3, 16.

11. Millise koha omab armastus kristlike wooruste reas? 1. Kor. 13, 13.

„Suurim armastus Jumala wastu ja isetu armastus üksteise wastu on parim anne, mis wõib anda meie taewane Isa. See armastus pole hetkeline tunne, waid jumalik põhimõte, lõppematu jõud. Ta ei wõi sündida pühitsematus südames ega temast tulla esile. Ta wõib leiduda ainult südames, kus walitseb Jeesus. „Me armastame, sest ta on meid enne armastanud.“ Armastus on walitsewaks tõukejõuks Jumala armust uuendatud südames. Ta mõjustab iseloomu, walitseb mõjusid ja kirgi ning õilistab kalduwusi. Kui õhutada südames seda armastust, ta teeb elu magusaks ja lewitab illewat mõju ümbrusele.“ (Gesch. der Ap. eht, 524.)

12. Mida wõib oodata iga usklik, kui ta alistub Jumala põhjatumale armastusele? 1. Kor. 1, 12; 2. Tim. 4, 8.

13. õppetükk. — 29. detsembril 1934.

Pühapäew	Esmasp.	Teispäew	Reisnädal	Reisipäew	Reede	Singamisp.

Lõmmake joon iga päewa kohta, millal olete õppetükki õppinud.

Parim anne.

Suhtsalm: „Aga nüüd jääb ust, lootus, armastus, need kolm; aga suurim neist on armastus. 1. Kor. 13, 13.

Rordamine.

I.

Millises wahetoras peab olema meie kõne armastusega? 1. Kor. 13, 1. Mida palus Saawet, Saul 141, 3.

II.

Mis peab kuuluma ka prohwetikuulutuse anni juure? 1. Kor, 13, 2, esim. osa.

III.

Millal ainult on Jumalal meist hea meel? Cebr. 11, 6. Mis peab kaasas käima isegi tugewama usuga? 1. Kor. 13, 2, wiim. osa.

IV.

Kellele pidi ikka mõeldama Jisraeli piires? 5. Moos. 15, 11. Kellele tehakse need armastusteed? Matt. 25, 35—40. Mis peab saatma sellist teenistust? 1. Kor. 13, 3, esim. osa.

V.

Kelle waimust peab hingestatud olema iga kristlane? Kol. 3, 12. 13. Mis peab saatma isegi elu ohwerdamist, et meeldida Jumalale? 1. Kor. 13, 3, wiim. osa,

VI.

Milliseid woorusi awaldab tõeline kristlane? 1. Kor. 13, 4.

VII.

Mis järgneb südame mõtteile? Öps. 22, 7. wiim. osa. Kes ainult saab elama Jumala juures? Paul 15, 1—3. Kuidas kohtleme armastatud isikuid? 1. Kor. 13, 5. 6.

VIII.

Mida võib oodata maailm usklikelt? 1. Kor. 13, 7. Kelle eeskuju järgivad need, kes kannatawad, loodavad ja sallivad? Cebr. 12, 1. 2.

IX.

Mis on täiuslikkuse pant Kristusel? Kol. 3, 14. Mida oodatakse tõeliselt armastuselt? 1. Kor. 13, 8, esim. osa.

X.

Mida peab elama läbi iga kristlane? Matt. 18, 3. Mida mõjustatakse selle kogemuse läbi? Öps. 4, 18.

XI.

Millele peaks usklik lestawt suundma pilgud?
Gebr. 11. 13. 39. 40. Kuidas kirjeldab ap. Paulus
usklise elamust? 1. Joh. 3, 1—3.

XII.

Kui täielikult waldab armastus usklikku? Mark.
12, 29—33. Millised maised sidemed on teiseastmelised
Kristuse armastuse kõrwal? Matt. 10, 37.

XIII.

Millise astme omab armastus kristlike wooruste
hulgas? 1. Kor. 13, 3.

3 -
44/490

Ar 934
Piibliõppetükiol